

داستان کفش‌های سیاه و سفید

یک نمونه

کفش دست ساز سیاه و سفید

"Spectator"

از برند Tuxedo

سپس به همراه همسرش رایان، که اکنون مدیر مالی Jones Juno است، به مدت ده سال، یک شرکت آموزشی ایمنی تاش کند و به طرح خود برای Jones Juno رسید. تجربه قبلی او در مکزیک به او کمک کرد تا در León با شریک تولیدی خود Guanajuato، ارتباطی قوی ایجاد کند.

اولین محصول این شرکت، چکمه ایمنی Meti بود. این چکمه با پنجه فولادی و شیک، دارای گواهینامه ASTM-F-2413-18 برای ضربه و فشرده‌سازی و گواهی خطرات الکتریکی است. چکمه ایمنی Meti دارای زیره میانی مقاوم در برابر سوراخ شدن، طرح زیره غیرلغزنده، زیره مقاوم در برابر روغن و بنزین، پستایی چرمی ضد آب (با چرم تهیه شده از چرم‌سازی‌های دارای درجه طلایی از گروه کاری چرم) و ساختار مقاوم در برابر آب است. Meti در داخل دارای یک کفی قابل‌برداشت از جنس فوم هوشمند با خواص ضد میکروبی، ضدخستگی و خواص حمایت از قوس کف پا است. برند جان لوب و ظهور کفش‌های Spectator Saddle

به صورت کلی "spectator" «تماشاگر» کفشی است که در دورنگ متضاد ساخته می‌شود. می‌توان آن را به عنوان آکسفورد، دربی، لوفر و مونک طراحی کرد. به‌طور معمول، پنجگی و پشتی با رنگ تیره‌تر و قسمت رویه با رنگ متضاد و روشن‌تر ساخته می‌شوند. با این حال، ترکیب رنگ برعکس نیز می‌تواند درست باشد که به آنها معمولاً "saddle shoes" گفته می‌شود.

کامل ترین و در عین حال بیشترین کنتراست در بین رنگ‌های سیاه و سفید دیده می‌شود. با این وجود، درباره کفش‌ها، این ترکیب رنگ از زمان ترویج موسیقی جاز، نمادی برای یکپارچگی و هویت بخشی محسوب می‌شده یا به عبارت دیگر، ترکیب رنگی با یک معنای ایدئولوژیک بوده است. در سال‌های اولیه قرن بیستم، در ایالات متحده در نتیجه ادغام عناصر اروپایی و آفریقایی، سبک جدیدی از موسیقی که با مقیاس‌های معتدل و صدایی سخت معرفی می‌شد، مطرح شد. در طول دهه ۱۹۲۰، موسیقی جاز ظهور کرد و به موفقیتی جهانی دست یافت و تاثیر بسزایی بر سرگرمی و فرهنگ جمعی در آن زمان گذاشت. همچنین شرکت‌های بزرگ و مطرح مد نتوانستند از تاثیر و نفوذ آن دور باشند. این سبک بر نیویورک و مراکز مد اروپایی تسلط داشت. جسورانه بود و روح آزاد و بی‌قید زمان را بیان می‌کرد. نوع جدیدی از موسیقی که همه نژادها را روی صحنه و نیز در بین تماشاچیان به یکدیگر پیوند می‌داد. به این ترتیب نوازندگان و بعدها ستاره‌های سینمای هالیوود نیز با پوشیدن کفش‌های کلاسیک بارنگ‌های متضاد سیاه و سفید، همبستگی خود را ابراز می‌کردند. سبک جاز طرفداران زیادی پیدا کرد: آل کاپون Al Capone، شاهزاده ولز، جین کلی Gene Kelly، فرد آستیر Fred Astaire، و لوییسی آرمسترانگ Louis Armstrong ک همگی این کفش‌ها را می‌پوشیدند. در واقع این کفش‌ها با رنگ غالب سیاه ساخته می‌شدند و فقط بعضی قسمت‌ها مثل رویه و دستک‌ها به رنگ سفید باقی می‌ماند که تضاد رنگی زیادی بین اجزای یک جفت کفش ایجاد می‌کرد.

سام وودینگ و گروه جازش

The Chocolate Kiddies در تور برلین سال ۱۹۳۰ که بیشتر آنها کفش‌های سیاه و سفید به پا دارند.

عکسی در سال ۱۹۳۱ از جوزف پی کندی پدر به همراه پسرانش جونیور و جان اف کندی در خانه تعطیلات خود در جزیره پالم که هر سه، کفش spectator پوشیده اند.

تفاوت کفش‌های Saddle و Spectator

کفش زین "Saddle" با هدف استفاده در زمان‌های فراغت و تفریح افراد طراحی شده که در آن یک تکه چرم جداگانه بریده شده و روی کمر کفش دوخته می‌شود. این قطعه در اصل با رنگ چرم استفاده شده در تمامی کفش در تضاد است. در حالی که کفش‌های تماشاگر "Spectator" معمولاً دارای چرم متضاد در پنجگی و پشتی با رویه و دستک‌ها هستند. تضاد رنگی در کفش‌های زین فقط روی کمر و در برخی از نمونه‌ها در بالای پشتی کفش و لبه دهانه کفش قرار دارند. کفش زین به دلیل برش الگوی آن، نام‌گذاری شده که شبیه زین اسب است، اما این کفش برای سوارکاری مناسب نیست.

نمونه ای از کفش زین "Saddle" که امروزه همچنان تولید میشوند.

تاریخچه این نوع کفش خاص در واقع تا حدودی مبهم و مورد بحث است و در برخی یادداشت‌ها به کفش‌ساز معروف بریتانیایی جان لوب نسبت داده می‌شود. گفته می‌شود جان لوب، ایده این کفش را در سال ۱۸۶۸ برای استفاده توسط بازیکنان کریکت مطرح کرد. جان لوب، سازنده کفش معروف انگلیسی، ادعا کرده اولین کفش "spectator" را به‌عنوان کفش کریکت در سال ۱۸۶۸ طراحی کرده که بعدها در دهه‌های ۱۹۲۰ و ۱۹۳۰ در انگلستان مورد استفاده قرار گرفته است. این کفش توسط ورزشکاران مرد که گلف و کریکت بازی می‌کردند، استفاده می‌شد و پس از آن در بین تماشاگران این‌گونه ورزش‌ها محبوبیت پیدا کرد و به همین دلیل «کفش تماشاچی» یا "spectator" نام گرفت.

John Lobb (جان لوب)

یک برند لوکس در تولید و فروش کفش و چکمه مردانه و زنانه. این برند توسط شخص جان لوب تأسیس گردید و از سال ۱۸۴۹ در لندن و حدوداً از سال ۱۹۰۰ در پاریس فعالیت داشته است.

تشویق‌کننده‌های دبیرستانی با کفش‌های saddle در سال ۱۹۴۸